

بررسی قابلیت ریشه زایی قلمه‌های ۲۸۴ نمونه آلوی بذری با استفاده از هورمون ایندول بوتیریک اسید

سمانه یوسفی^{۱*}، محمدرضا فتاحی مقدم^۲

^۱ گروه مهندسی علوم باغبانی و فضای سبز، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران
^۲ نویسنده مسئول: samaneh.yousefi@ut.ac.ir

چکیده

آلو از گونه‌های مهم جنس پرونوس می‌باشد که با روش‌های مختلف از جمله بذر، قلمه و پیوند تکثیر می‌شود. این آزمایش به بررسی تکثیر آلوی بذری (آلوچه) از طریق قلمه با غلظت ۱۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر هورمون IBA می‌پردازد. بدین منظور قلمه‌های خشبی پایه‌های بذری آلو در زمستان سال ۱۳۹۰ از محل ایستگاه تحقیقات گروه علوم باغبانی نمونه‌گیری شد و برای تسهیل در ریشه زایی از روش فرو بردن سریع ۵-۷ ثانیه داخل هورمون IBA با غلظت ۱۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر استفاده و در بستر کشت قرار داده شد. گلدان‌ها با قارچکش کاپتان (۳درصد) آبیاری شدند. داده‌های مربوطه حدود ۳ ماه پس از قلمه‌گیری یادداشت شد. بالاترین درصد قلمه ریشه‌دار شده در سه ژنوتیپ شماره ۹، ۱۱ و ۶ مشاهده شد که مقدار عددی آن به ترتیب برابر با ۸۰/۸۱ درصد، ۸۰/۸۱ درصد و ۷۶/۷۷ درصد بود. بیشترین تعداد ریشه‌چه در ۴ ژنوتیپ شماره ۱۳، ۱۶، ۲۵ و ۲۸ به ترتیب برابر با ۷/۰۴، ۸/۴۴، ۷/۹۲ و ۹/۴ بود. بلندترین طول ریشه‌چه در ژنوتیپ شماره ۱۷ مشاهده شد که برابر با ۵/۲۶ سانتیمتر بود. در نهایت بهترین ژنوتیپ برای تکثیر رویشی و انتخاب به‌عنوان پایه، ژنوتیپ‌های شماره ۶، ۹ و ۱۱ می‌باشند.

کلمات کلیدی: آلو (*Prunus cerasifera*)، ژنوتیپ، قلمه‌ی خشبی، ایندول بوتیریک اسید، ریشه.